

Základná škola, Školská 389, Sačurov

miniKvapka

č. 2 – 2019/2020

Mesačník sačurovských žiakov vydávaný v tret'om roku rozvoja čitateľskej gramotnosti

Zapikán

Bol to obyčajný školský deň, keď v tom nás šokovala hrozná správa a to, že nepôjde električka. Ale naša nádej ešte nezhasla a triedna nám povedala, že deň strávime v krásnom zbojníckom úkryte zvanom Zapikán.

Skupinka spolužiakov sa skoro ráno vybrala na bicykloch a pripravila veci k opekaniu. My, ktorí sme čakali v Sačurove na učiteľov a spolužiakov a samozrejme aj na autobus, sme si čas krátili dlhými a ešte dlhšími rozhovormi. Keď sme sa konečne dočkali a vstúpili do autobusu, boli sme enormne nadšení a nevedeli sme sa dočkať príchodu do Davidova. Tam sme sa spojili s ďalšími spolužiakmi a učiteľmi a v rade sme sa vybrali na lesnú túru. Keď už

všetkých boleli nohy a obávali sa, že tá cesta nikdy neskončí, tak sme ako inak dorazili do cieľa. Trochu sme sa kochali krásami prírody a posadali sme si. Ako inak so svojím šťastím som si sadol úplne na kraj spráchnivej lavičky, ktorá sa pod mnou podlomila. Sadli sme si pod drevený altánok. Každý si vytiahol klobásy, špekáčky a iné výborné

jedlo. Šli sme si vystrúhať palice a založiť oheň. Zatiaľ čo dievčatám založili oheň učitelia, my, chlapci sme to museli urobiť úplne sami. Po viacerých nezdarených pokusoch nám to, aj keď len tak biedne, vyšlo. Špekáčky boli síce polosurové, ale jesť sa to dalo. Našli sa aj „experti“, ktorí si opekali jablká, alebo cukríky.

Keď sme všetko dojedli, vybrali sme sa k autobusu. Cesta bola stále dlhá, ale po tak skvelom výlete nám už nič nemohlo skaziť náladu. Tí, ktorí chceli ísť späť do školy, išli na autobus a ostatní ostali v Davidove.

A tak zazvonil zvonec a o slohu o skvelom výlete je koniec.

Matej Liška

Exkurzia Svidník

Ahoj, čitatelia Kvapky 8. A. Voláme sa Sára a Sofia. Teraz si môžete prečítať príbeh nášho výletu.

Dňa 19.9. sme sa vybrali spolu s triedou a spolužiakmi z 9. A do Vojenského múzea vo Svidníka a na Duklu. Keď sme tam prišli, s radosťou nás privítal pán sprievodca. Ukázal nám mnoho zaujímavých vecí, ako napríklad všelijaké zbrane, uniformy, mince, samovar... Videli sme aj rôzne tanky a „taran“ to sú dva tanky zakliesnené do seba. Dozvedeli sme sa význam slov žoldnier – človek, ktorý bojoval za peniaze a legionár – vojak, ktorý bojoval v cudzine.

Keď sme sa tak prechádzali po múzeu, zbadala som plagát hrdinu SNP Jána Goliana,

o ktorom píšem prezentáciu na DOČ-ku. Sofia ma pri ňom odfotovala, aby som mohla fotku použiť v prezentácii.

Pred ukončením prehliadky nám pán sprievodca premietol päť krátkych filmov. Po našej prehliadke sme si boli pozrieť tanky, ktoré boli vystavené vo vonkajšom priestore. Spravili sme pár fotiek a nastúpili do autobusu,

ktorý nás odviezol na vyhliadkovú vežu. Cesta na ňu viedla strmo po kopci v lese. Keď sme dorazili, vo vstupnej hale sa nachádzalo veľké lietadlo. Rozdelili sme sa do skupín, niektorí šli hore výťahom, iní schodmi. Hore nás už čakal pán, ktorý nám porozprával o histórii a príbehoch o partizánoch. Vyšli sme aj von na terasu pokochať sa nádherným výhľadom.

Keď sme zišli dole z vyhliadkovej veže, Sára uvidela vojakov, a tak ju napadlo, že sa pôjdeme s nimi odfoťiť. Vyfotili sme sa a s radosťou a peknými spomienkami sme nastúpili do autobusu a šli domov.

Sára Bučáková a Sofia Matiová

Múzeum Michalovce

Jedného krásneho dňa sme sa vybrali do vlastivedného múzea v Michalovciach. V škole sme nemali elektrinu a naše milé pani učiteľky nám vymysleli zaujímavý program. Išli sme tam my, ôsmaci, no i starší aj mladší žiaci.

Cesta do múzea bola plná radosti a smiechu. Cestou tam sme sa s kamarátmi rozprávali, čo tam asi bude, ale keď sme prišli všetkých nás prekvapilo ako je tam pekne. Pani sprievodkyňa nám začala rozprávať o dejinách múzea a prezradila nám zaujímavú informáciu, že sme prvými žiakmi tohto múzea po jeho rekonštrukcii. V múzeu sme videli veľa zaujímavostí, hovoriace hlavy, figuríny v dobových kostýmoch a sošky vyrezávané z dreva. Pozorne sme počúvali, čo nám hovorili. Boli sme aj v miestnosti, kde boli krásne obrazy. Hovorí sa, že v múzeu bola kedysi biela pani. Prechádzali sme z jednej miestnosti do druhej aj tajnou chodbou.

Keď už sme mali ísť domov, veľmi sa nám nechcelo, lebo v múzeu bolo naozaj úžasne.

Dominika Jančíková a Veronika Olexová

Európsky deň jazykov

Začalo sa to ako úplne normálny školský deň, ale na štvrtej hodine sa niečo zmenilo. Namiesto úplne obyčajnej hodiny anglického jazyka nás všetkých triedna zaviedla do jazykovej učebne.

Len čo sme si posadali, zistili sme, že je Európsky deň jazykov. Pri tejto príležitosti nám naša nová írsky spolužiačka Timea a ostatní siedmci porozprávali niečo o UK. Dozvedeli sme sa, že v Írsku majú špeciálny futbal, alebo že írsky jazyk sa volá gaelic a veľa ďalších zaujímavostí.

Na konci sa triedna pýtala, či niekto ešte nemá nejaké otázky, lebo ostávalo ešte veľa času do konca hodiny. Nikto sa nehlásil a triedna bola úplne v koncoch, keď v tom som sa hrdinsky prihlásil aaaaaaa... zachránil som hodinu svojimi trápnyimi otázkami.

A tak zazvonil zvonec a hodine bol koniec.

Matej Liška

Tancovanie

Prvý deň na tanečnej

K tancovaniu som sa dostala cez svoju spolužiačku Kiku. Jedného dňa prišla za mnou a opýtala sa ma, či by som nechcela prísť k nim do súboru Lipovec. Povedala som jej, že o tom popremýšľam. Onedlho som jej povedala áno.

Nastal deň, keď som mala ísť prvýkrát na tanečnú. Keď som vošla do miestnosti, v ktorej sa nacvičujú tance, uvidela som veľa nových dievčat a chlapcov. Bola tam aj Kika. Zoznámila ma s jej kamarátkami a s vedúcim súboru, ktorý nás učí tancovať. Keď sme sa prezliekli do úboru, postavili sme sa do kruhu. Spravili sme pár krokov, ktoré som nevedela, ale dievčatá, ktoré boli blízko mňa, mi pomohli a ukázali, ako to mám správne zatancovať. Potom nastala tá chvíľa, keď sme mali zatancovať malú a potom aj spievanú karičku. Postavili sme sa do radu a chytili sa do karičkového postoja. Vôbec som nevedela, čo mám robiť, ale dievčatá mi opäť pomohli a zvládla som to.

Najlepšie na tom bolo, že som spoznala nových ľudí a naučila sa tancovať. Veľmi ma to baví a v tom súbore sa cítim ako doma.

Sára Bučáková

Počítačové hry

Rád hrám počítačové hry. Dostal som sa k tomu tak, že som zapol počítač.

Často hrám hry, kde sa môžem zlepšovať, ako sú survival hry a otvorený svet. Nehrám to sám, ale volám si s kámošmi cez appky. Zatiaľ je mojou srdcovkou Counter Strike 1.6. Mám odohratých 700 hodín. Počítačové hry hrám každý deň, keď prídem zo školy domov a oddýchnem si pri nich. Keď som bol malý, mali sme slabý počítač, takže som nemal na výber veľa počítačových hier. Pred štyrmi rokmi som ja a môj brat dostali silnejší počítač, a tak už môžeme hrať hocijakú hru.

Nikdy som nečakal, že tak často budem hrať PC hry a nikdy som ich až tak nemal rád, že by som ich hral celý deň. Ale teraz je to môj každodenný koníček.

Šimon Trella

Kolobežka

Kolobežka je moja záľuba už tretí rok. Začal som sa jej venovať v apríli 2017.

Moje prvé dni na kolobežke boli také, že som nič nevedel. Prešiel týždeň a vedel som päť základných trikov. No a po roku som bol jeden z najlepších zo Sniny. Druhý rok som spadol z dvojmetrovej výšky na tvár. Mal som šťastie, že som nemal nič zlomené. Môj najlepší trik, čo som dal 23. 7. 2018 sa volá BriFlip.

Je to extrémny šport, pri ktorom sa môžete aj nebezpečne zraniť.

Ján Povec

Futbal

K futbalu som sa dostala ako malá. Rada som si kopala loptu so svojimi kamarátmi. Postupom času som si uvedomila, že ma to baví.

Na telesnej výchove sa to len potvrdilo, čím som staršia, tým ma to viac a viac zaujíma. S pánom učiteľom Hricom chodievame každý rok na turnaje. Náš tím sa skladá z piatich hráčov. Jeden je rozohrávač, dvaja v strede sú útočníci a jeden je obranca a brankár. Ja som skoro vždy rozohrávač.

Vždy, keď sme na turnaji, tak nám pán učiteľ vraví „hra nie je len o výhre“, ale aj o tom, aby sme si to užili a naučili sa niečo nové, aj keď nie vždy vyhráme.

Diana Tkáčová

Tancovanie

K tancovaniu som sa dostala ako 4-ročná. Môj prvý súbor bol na Dlhom FS Rovina. Tam som chodila asi šesť rokov a bavilo ma to.

Prestúpila som do folklórneho súboru Lipovec, v ktorom som už štyri roky a cítim sa tam ako doma. Za tie roky som sa už toho naučila dosť veľa a spoznala tiež nových ľudí. Mojm prvým vystúpením bolo *Život na valale*. Išlo tam o to, ako sa niekedy žilo na dedine a ako sa deti hrali. Druhým vystúpením bolo *Fatimská Panna Mária Naša Matka*. Chodili sme aj na menšie vystúpenia po dedinách. Prišiel deň, keď nám vedúci súboru oznámil, že sa bude konať zájazd do Bulharska a že vyberie iba 15 párov. Nakoniec vybral mňa aj môjho spolužiaka Ľuba. Išlo sa na celý týždeň. Cestovalo sa deň a pol. V autobuse sme spali ako sa dalo či na zemi, alebo na sedadlách. Každý deň sme mali dve až tri vystúpenia.

Veľmi ma to baví a dúfam, že v tom budem pokračovať čo najdlhšie. A riadim sa heslom „Nech každý Lipovčan s láskou tancuje“.

Kristína Majerníková

December 2019,

žiaci 8.A, triedna učiteľka Mgr. Mária Dudášová